

hele det øvrige Land. Det er indlysende, at Bruttoindtægten ikke er egnet som Grundlag for Beskatning, eftersom den, uanset sin Størrelse, ikke betegner Tilstedeværelsen af noget Overskud, hvoraf Skatten overhovedet kan erlægges. At opkræve en Del af Bruttoindtægten kan være ensbetydende med at opkræve hele Nettoindtægten eller endogsaa Beløb, der overhovedet ikke ere indtjente, og Skatten kan saaledes komme til at virke som en Skat af Underskud. Naar Flertallet hævder, at Forslaget tilsigter at indføre en Forbrugsskat, der af Forestillingsentreprenøren kan overvæltet paa hans Publikum, og at det følgelig „er en Misforstaaelse, at Skatten er en Næringsskat paa disse Erhverv, hvilket ingenlunde er Tilfældet“, saa burde Flertallet ogsaa forme Skatten saaledes, at den virkelig hvilede paa den enkelte besøgende og tydelig erlagdes af denne. Thi for den, der foranstalter Forestillinger, og som, naar Aftenens Forestilling er given eller ved Forretningsaarets Udgang staar med et gabende Underskud i Kassen, er der ingen Trøst i en Forsikring om, at de 15 pCt. af hans Bruttoindtægt, Staten har opkrævet, ingenlunde er en Næringsskat, men kun en Forbrugsskat.

Naar der endelig bliver Tale om Skattens Højde, saa er atter den af Regeringen foreslaaede Skat uden Sidestykke. Den franske kommunale Fattigafgift er en Stempelafgift af 10 pCt. paa Billetprisen. De af Finansministeren paabe- raabte tyske Billetsatsatser naa ikke den af ham angivne Højde. Det er saaledes fejlagtigt, naar Finansministeren i Folketinget (Sp. 4313) har forklaret, at der i forskellige tyske Byer opkræves baade en Billetskat og en fast Afgift, der sammenlagte kunne naa op over de 15 pCt. De to Skatteformer ere alternative, de lægges ikke sammen for at forøge Skatten udover Billets kattens Højde, men kun for at supplere hinanden, hvor Betingelse for den ene Skatteform kun delvis er til Stede. Hvis der f. Eks. ved en Forestilling ikke udleveres Billetter til alle besøgende, kan Billets katten suppleres

med den faste Afgift. Bestemmelsen skal saaledes hindre, at Loven omgaas, men tilsigter ikke i og for sig at forhøje Skatten. Finansministeren har ved samme Lejlighed angivet Billets kattsatserne gennemgaaende for højt. Højest er Skatten i Köln, hvor den, som af Bilag IV fremgaar, andrager 5 Pf. af hver paabegyndt 0,50 Mrk.s Billetpris, hvilket vil sige, at Skatten for alle Billetpriser i hele og halve Mark andrager 10 pCt., og at den kun for brudte Priser kan naa noget op derover (pr. Mk. 0,75 13,3 pCt., pr. Mk. 1,25 12 pCt., pr. Mk. 1,75 11,4 pCt., pr. Mk. 2,25 11 pCt. o. s. v.). Gennemsnittet vil antagelig ligge mellem 10 og 11. Denne høje Billets kat findes ikke i nogen anden større tysk By. Den anvendes i saadanne mindre og ved Teater- og Musikliv ikke fremragende Byer som Barmen, Bromberg, Crefeld, Düsseldorf, Elberfeld, Hamm og vistnok Stettin.

I München er den højste Billets kat 5 pCt. af Billetpriser i hele Mark, for andre Priser varierer dens Højde mellem 5 og 10 pCt. (50 Pf. 10 pCt., 1,75 Mrk. 5²/₃ pCt.). Gennemsnittet synes at ligge mellem 6 og 7 pCt. Samme Sats er gælde for Augsburg og Posen, noget ligende for Cassel. For Hannover ligge Satsene bortset fra 50 Pf.s Billetprisen, hvor Minimumssatsen 5 Pf. gør Procenttallet højt (10 pCt.), mellem 2,5 pCt. (f. Eks. 5 Pf. for 2 Mark) og 5 pCt. For Duisburg er den ca. 5 pCt., for Kiel mellem 5 og 10 pCt. Endelig ligger Procentsatsen for Frankfurt, som ogsaa er en af de af Finansministeren nævnte Byer, mellem 3 og 6 pCt. I andre preussiske Byer anvendes kun den faste Afgift. Hertil kommer yderligere, at den samlede Skattebyrde i nogle Byer formindskes ved Nedsættelser. I to af de af Finansministeren nævnte Byer gælde saadanne Nedsættelser. I Frankfurt ere alle Billetpriser under 55 Pf. fri for Skat, i München ere de to billigste Pladser i Teatrene (naar Prisen ikke overstiger 3 Mk.) skattefri (se nærmere Bilag V).

Det vil heraf ses, hvor overdrevent Regeringsforslaget er ogsaa i Sammenligning med andre paabe- raabte Skatte-